

Arrest

nr. 141 320 van 19 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 10 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn van Ashanti-origine, afkomstig van Fomena (Ashanti-region). Uw ouders stierven reeds lang geleden. U woonde bij uw grootmoeder langs moeders kant. Zij was een fetisjpriesteres. In 2012 stierf uw grootmoeder een natuurlijke dood. Twee maanden later vernam u dat u door de ouderen van uw familie werd aangeduid om uw grootmoeder als fetisj-priesteres op te volgen, aangezien u reeds lang bij haar inwoonde en dus reeds enige praktijken kende. U weigerde dit echter omdat u christen was en de kleine goden niet wou aanbidden. Tot twee keer toe kwamen de ouderen bij u langs om u te overtuigen. Toen u hen een derde keer zag aankomen vreesde u door hen gedwongen te zullen worden om mee te gaan naar het fetisj-huis. Daarom liep u weg. Uw

partner raadde u aan Ghana te verlaten en u vertrok naar Zuid-Afrika waar u asiel vroeg en een (voorlopige) verblijfsvergunning kreeg. Uw partner vervoegde u twee maanden later in Zuid-Afrika. Uw partner vond er werk als veiligheidsagent. In juli 2014 werd hij tijdens zijn dienst doodgeschoten. Omdat u nu niemand meer had in Zuid-Afrika en u er zelf geen werk vond, vertrok u, met de hulp van een collega van uw overleden partner die u een vals Malawisch paspoort met visum bezorgde, naar België. In België vroeg u op 24 oktober 2014 asiel aan. U bent zeven maanden zwanger.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat uw grootmoeder een fetisj-priesteres zou geweest zijn en dat u gedwongen werd haar op te volgen.

Zo is het niet aannemelijk dat u zelf nu zou gedwongen worden uw grootmoeder op te volgen, omdat het 'iets' is binnen de familie, maar dat u niet in staat bent enige toelichting te geven bij de manier waarop uw grootmoeder zelf fetisj-priesteres zou geworden zijn (zie gehoor CGVS, p. 4, 6). Immers, gevraagd of uw ouders en grootmoeder ook reeds christen waren, omdat u uw christelijk geloof aanhaalt als reden voor uw weigering fetisj-priesteres te worden, verklaart u dat uw ouders wel christen waren maar dat uw grootmoeder de goden aanbad (zie gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd hoe uw moeder dan christen is geworden, aangezien uw grootmoeder de goden aanbad, verklaart u dat ze niet geïnteresseerd waren in het aanbidden van de goden, maar dat het de familie was die hen dwong deze taak op zich te nemen. Ter verduidelijking dan gevraagd of uw grootmoeder ook al tegen haar wil de goden aanbad, verklaart u dit niet te weten omdat u jong was (zie gehoor CGVS, p. 4). Later opnieuw gevraagd hoe het komt dat uw grootmoeder deed wat ze deed (namelijk fetisj-priesteres zijn), verklaart u opnieuw dat het 'iets' in de familie is en dat u te jong was om het uit te leggen (zie gehoor CGVS, p. 6). U weet ook niet wie de functie uitoefende voor uw grootmoeder (zie gehoor CGVS, p. 7). Aangezien u verklaarde dat uw ouders reeds lang overleden zijn en u sindsdien bij uw grootmoeder woonde (zie gehoor CGVS, p. 3, 4), mag aangenomen worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn. Zeker aangezien u zelf aangeduid zou zijn om uw grootmoeder op te volgen is het opmerkelijk dat u nu niet weet hoe de opvolging voor u, met name wanneer uw grootmoeder, al dan niet tegen haar wil, priesteres diende te worden, in zijn werk ging. Het is immers in uw eigen belang dat u zich hierover zou geïnformeerd hebben.

Bovendien legt u zeer vage verklaringen af over de titel die uw grootmoeder had in Ghana. Gevraagd wat voor titel ze had, wat uw grootmoeder eigenlijk was, slaagt u er enkel in haar functie vaag te omschrijven door te stellen dat ze de goden van de rivier aanbad (zie gehoor CGVS, p. 5). Verder doorgevraagd om toch te achterhalen wat de titel is die uw grootmoeder in uw dorp droeg, en dus gevraagd wat de mensen zegden als ze naar uw grootmoeder gingen, haalt u haar gewone naam aan. U vermeldt verder dat, als de geest bij haar komt, ze haar 'Botrie' noemen. Dit betreft echter dus, zoals u zelf verklaart, de naam die ze haar geven als ze door de geest werd 'bezocht', maar niet de titel die ze droeg. Immers, gevraagd wat Botrie is, verklaart u dat dat eigenlijk de naam van de god is die ze dient (zie gehoor CGVS, p. 6). Gevraagd hoe ze een Botrie is geworden, verklaart u enkel dat u hoort dat ze haar zo noemen, maar geeft u geen verdere uitleg (zie gehoor CGVS, p. 6). Er mag echter toch aangenomen worden dat de functie van uw grootmoeder in Ghana en uw regio een bepaalde benaming heeft en dat ze een bepaalde titel draagt. Omdat u er maar niet in slaagde een benaming te geven voor de functie van uw grootmoeder, vroeg de protection officer, met het oog op een duidelijk en eenvoudig woordgebruik tijdens het gehoor, uiteindelijk of uw grootmoeder een 'fetisj priester' was waarop u affirmatief antwoordde (zie gehoor CGVS, p. 6). Het is echter niet aannemelijk dat u er niet in slaagt zelf een benaming in uw eigen taal voor de functie van uw grootmoeder aan te halen.

Vervolgens blijkt u zelfs niet te weten of uw grootmoeder slechts één of meerdere goden diende te aanbidden. U verklaarde immers dit niet te kunnen uitleggen, maar te denken dat er verschillende goden in haar kwamen (zie gehoor CGVS, p. 6). Ook verklaarde u dat er meerdere fetisj priesters zijn in Fomena, maar kon u niet uitleggen wat dan het verschil was tussen die verschillende priesters (zie gehoor CGVS, p. 6). Verder verklaart u niet te weten of uw grootmoeder wist dat u de volgende priesteres zou zijn, en verklaart u dat ze daar met u niet over sprak en niet te weten waarom ze daar met u niet over sprak (zie gehoor CGVS, p. 6). Gevraagd wie u dacht die uw grootmoeder zou opvolgen, verklaart u het niet te kunnen zeggen. U verklaarde wel geweten te hebben dat iemand de troon ging moeten innemen na uw grootmoeder, maar u verklaart niet geweten te hebben wie. U verklaart echter wel dat u er nooit aan gedacht hebt dat u het kon zijn (zie gehoor CGVS, p. 7). Het is niet aannemelijk dat u, die tot uw 23 jaar bij uw grootmoeder woonde, en wist dat uw grootmoeder eens zou moeten opgevolgd worden, nooit zou gepolst hebben naar de manier en persoon die uw grootmoeder zou moeten opvolgen. Dat u, die wist dat iemand zou moeten opvolgen en die zelf helemaal niet geïnteresseerd was in de functie, er nooit bij heeft stilgestaan dat u zelf wel eens als opvolgster zou

kunnen worden aangeduid, is, in de situatie die u zelf schetst (van een gedwongen opvolging met doodsbedreigingen), niet aannemelijk. Immers, indien u werkelijk zou opgegroeid zijn in het milieu van traditionele praktijken dat u schetst, mocht van u verwacht worden dat u zichzelf, als kleindochter van een priesteres en inwonende bij een priesteres, niet zou uitsluiten van de opvolging. Trouwens, gevraagd waarom u nooit hebt gedacht dat u het kon zijn (die uw grootmoeder zou moeten opvolgen), verklaarde u dat u heel jong was en u dacht dat ze het niet aan zo'n jong meisje zouden geven. U hierop dan gevraagd of het dan normaal gezien oudere vrouwen zijn, verklaart u merkwaardig genoeg dat u dat niet kan zeggen, dat u het enkel weet van uw grootmoeder en u haar altijd al zag terwijl ze het (priesteres) was (zie gehoor CGVS, p. 7). Uw verklaring waarom u dus nooit zou gedacht hebben dat u uw grootmoeder zou moeten opvolgen, houdt helemaal geen steek en duidt op een zeer beperkte reflectie over de situatie. Hieruit blijkt eens te meer dat u niet aannemelijk maakt dat u ooit in een situatie was waarin u opgroeide bij een fetisj priesteres die op een dag zou moeten opgevolgd worden.

Uw onwetendheid die hierboven reeds in meerdere elementen werd aangehaald is des te opmerkelijker, daar blijkbaar ook de personen die u aangeduid hebben, ervan uitgingen dat u, doordat u opgroeide bij uw grootmoeder, wel wat kennis over de functie had (zie gehoor CGVS, p. 6). Ook hier dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw aanduiding als opvolgster vragen oproepen. Zo moest u enige tijd nadenken wanneer u de vraag gesteld werd wie u precies zei dat u uw grootmoeder diende op te volgen (zie gehoor CGVS, p. 6). Bovendien, gevraagd waarom u werd aangeduid, verklaarde u initieel het niet te weten (zie gehoor CGVS, p. 6). Pas wanneer u gevraagd werd of u dat dan niet vroeg, bleek u het toch wel geweten te hebben en verklaart u dat u het inderdaad vroeg en dat men u zelfs antwoordde dat u al wist van enkele dingen die uw grootmoeder deed omdat u al een tijd bij haar verbleef (zie gehoor CGVS, p. 6). Hierop gevraagd wat u dan al wist (dat uw grootmoeder deed), haalt u zeer algemeen aan 'het dienen van de goden'. Gevraagd hoe je de goden dan dient, verklaart u dat door plengoffers te doen en voegt u er meteen aan toe dat er dingen zijn die u niet echt weet. Uw kennis, waar de ouderen van uw familie blijkbaar toch veel belang aan hechtten aangezien ze u voorstelden als priesteres, blijkt eens te meer niet erg groot te zijn. Bovendien blijkt u ook nooit gezien te hebben hoe de plengoffers gegeven werden, aangezien u verklaarde dat u nooit in de fetisj-kamer was (zie gehoor CGVS, p. 6). Anderzijds verklaarde u dan weer dat, als je in die kamer komt, je een plengoffer moet brengen en dan komen de krachten. Gevraagd of u dat ooit zag bij uw grootmoeder, bevestigt u dit, wat merkwaardig is aangezien u eerder verklaarde nooit in de kamer geweest te zijn (zie gehoor CGVS, p. 9).

Vervolgens slaagt u er niet in een coherent en volledig spontaan relaas te doen over de momenten waarop u zou gemeld zijn dat u uw grootmoeder diende op te volgen. U verklaarde dat de ouderen drie maal bij u langs kwamen. Wanneer de protection officer u voorstelde om hierover te praten, komt u niet verder dan dat ze de eerste keer zegden dat u uw grootmoeder moest opvolgen. Gevraagd of er die eerste keer nog iets gebeurde, verklaart u 'niets'. Verder nog eens gevraagd of dat alles was wat er toen gebeurde, namelijk (dat ze zegden) dat u de positie van uw oma moest innemen, bevestigde u dit (zie gehoor CGVS, p. 8). Pas wanneer de protection officer doorvroeg of u dan niet weigerde en of ze daarna gewoon weggingen dan, kan u nog enkele verklaringen toevoegen aan deze gebeurtenis. Dat u er niet in slaagt zelf een doorleefd relaas te geven van deze, in uw leven en asielrelaas, nochtans essentiële gebeurtenis, tast opnieuw uw geloofwaardigheid aan.

Verder dient te worden vastgesteld dat u verklaarde dat uw grootmoeder stierf ergens in oktober 2012 (zie gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde pas ongeveer twee maanden later vernomen te hebben dat u uw grootmoeder diende op te volgen (zie gehoor CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u een Ghanees paspoort had, verklaarde u dat u dit liet maken om naar Zuid Afrika te gaan toen u uit Ghana vertrok (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde ook dat u, buiten de problemen die u had omwille van de dood van uw grootmoeder, geen reden had om naar Zuid Afrika te gaan (zie gehoor CGVS, p. 5). Echter, uw Ghanees paspoort werd reeds begin oktober 2012 afgeleverd, terwijl volgens uw verklaringen u pas rond december 2012 (twee maanden na de dood van uw grootmoeder) wist dat u haar diende op te volgen (zie kopie Ghanees paspoort in uw administratief dossier). Bovendien blijkt uit de stempels in uw paspoort dat u ook pas in februari 2013 Ghana verliet voor Zuid Afrika.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat, na de vaststelling op de luchthaven in Brussel dat u met een vals Malawisch paspoort reisde, u initieel geen melding maakte van problemen of een asielprocedure opstartte maar verklaarde dat u, in plaats van teruggedreven te worden naar Johannesburg (van waar u afkomstig was), wou terugkeren naar Ghana, zelfs liefst nog op de dag van aanhouding (zie werkfiche kandidaat politiek vluchteling, dd. 24/10/2014). Ook deze verklaringen vallen allerminst te rijmen met een vrees gedood te worden bij een terugkeer Ghana.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat, uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat gedwongen opvolgingen van priesters bij de Akan, de stam-familie waarvan u als Ashanti deel uitmaakt, zeldzaam zijn in Ghana en dat er geen aanwijzingen zijn dat het weigeren van een priesterschap zou

leiden tot fysieke straffen of fysiek geweld. Uw verklaringen dat u vreest gedood te worden door de elders omwille van uw weigering komt bijgevolg niet overeen met de informatie betreffende de traditionele praktijken in uw regio en bij uw stam.

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw problemen in Ghana grondig aan.

Wat betreft de problemen die u gehad zou hebben in **Zuid Afrika** kan het volgende worden opgemerkt : vooreerst blijkt niet uit het document dat u voorlegt dat u in Zuid Afrika werd erkend als vluchteling. Het document draagt de titel 'Asylum Seeker Temporary Permit', wat reeds impliceert dat u er 'asielzoeker' was en (nog) geen vluchteling. Bovendien betreft het een tijdelijke (verblijfs)vergunning, die op 20 november 2014 verviel (tenzij verlengd). Uit dit document kan alvast niet afgeleid worden dat u werd erkend als vluchteling, waardoor uw asielaanvraag dient beoordeeld te worden ten aanzien van het land waar u de nationaliteit van draagt, met name Ghana (zie uw verklaringen hierover en uw Ghanees paspoort). Bovendien dient te worden opgemerkt dat de problemen die u in Zuid Afrika aanhaalt, vreemd zijn aan de conventie van Genève. Immers, u verklaart er vertrokken te zijn omwille van financiële problemen en omdat u er niemand kende die voor u kon zorgen en u geen werk vond (zie gehoor CGVS, p. 2, 9). Immers, deze motieven berusten niet op één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel - met name ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging - maar berusten op economische gronden.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde in het kader van uw asielaanvraag uw tijdelijk verblijfsdocument van Zuid Afrika voor, wat hierboven reeds werd besproken. Bovendien werd ook uw Ghanees paspoort ontdekt na uw aankomst in België. Dit paspoort toont uw identiteit aan, waaraan niet wordt getwijfeld. U legt verder geen documenten voor die uw asielrelaas kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging erop dat u 7 maanden zwanger bent."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van artikel 48/3, 48/4, 48/5, § 3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Zij stelt dat zij door haar zwangerschap niet in staat was om haar asielrelaas degelijk voor te bereiden, laat staan om dit uiteen te zetten in het bijzijn van de *protection officer*.

Daarnaast meent zij dat de informatie van verweerder geen uitsluitsel biedt over het al dan niet bestaan van vervolging van personen die zich onttrekken aan de gedwongen opvolging als "*fetisj-priesteres*".

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. In zoverre verzoekster poneert dat zij door haar zwangerschap niet in staat zou zijn geweest om haar relaas voor te bereiden en uiteen te zetten, dient te worden opgemerkt dat dit bezwaarlijk kan volstaan om afbreuk te doen aan de concrete vaststellingen zoals gedaan in de bestreden beslissing. Verzoekster beperkt zich tot de voormelde, louter algemene bewering, zonder deze ook maar enigszins te staven, te onderbouwen of nader uit te werken. Zij toont geheel niet aan dat of waarom haar zwangerschap ertoe zou hebben geleid dat zij niet in staat was om een gehoor af te leggen of haar zou hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit haar verklaringen zou hebben beïnvloed of van invloed zou zijn geweest op de bestreden motieven en beslissing. Daarenboven formuleerde noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond gedurende het gehoor dat werd afgenomen door het CGVS enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin maakten zij melding van het feit dat van verzoekster niet zou mogen worden verwacht dat zij volwaardige verklaringen kon afleggen. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 17 november 2014).

Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige volledig ongemoeid waar wordt gemotiveerd dat (i) het, gelet op haar beweerde situatie, niet aannemelijk is dat zij niet de minste toelichting kon geven over de wijze waarop haar grootmoeder 'fetisj-priest' zou zijn geworden; (ii) zij bijzonder vage verklaringen aflegde over de titel en functie van haar grootmoeder en er niet in slaagde om hiervoor zelf een benaming aan te halen in haar eigen taal; (iii) zij zelfs niet wist of haar grootmoeder al dan niet meerdere goden aanbad en zij het verschil tussen de meerdere 'fetisj-priests' niet kon uitleggen; (iv) zij niet wist of haar grootmoeder wist dat zij de volgende 'fetisj-priest' zou zijn; (v) het niet aannemelijk is dat zij er nooit aan zou hebben gedacht dat zij dit kon zijn, alsmede dat zij ter verklaring van het feit dat zij hieraan nooit zou hebben gedacht verklaringen aflegde die geen steek houden; (vi) haar gebrek aan kennis des te opmerkelijker is nu deze kennis de reden zou hebben gevormd voor de vraag om haar grootmoeder op te volgen; (vii) zij incoherente verklaringen aflegde over de vraag of zij al dan niet ooit aanwezig was bij plengoffers; (viii) zij er niet in slaagde een coherent en spontaan relaas te doen over de momenten waarop haar zou gemeld zijn dat zij haar grootmoeder moest opvolgen; (ix) haar verklaringen omtrent haar paspoort niet stroken met de chronologie van haar relaas; (x) zij na haar betrapting op de luchthaven in Brussel initieel geen melding maakte van problemen of een asielpcedure opstartte doch verklaarde dat zij, liefst diezelfde dag nog, wilde terugkeren naar Ghana, hetgeen allerm minst te rijmen valt met een vrees voor vervolging in Ghana.

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan haar beweerde asielaas. Kritiek op het overige, overtollige motief dat haar verklaringen niet stroken met de informatie over de traditionele praktijken in haar regio en haar stam, kan de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas derhalve op zich niet herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielaas, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS